

Verslag Texel inventarisatie-weekend 1994

(Iets gewijzigd overgenomen uit: Klerken, B. & W. Stouthamer, 1994. Planteninventarisatie Waddeneilanden, na de Friese eilanden nu Texel. *Twirre* 5 (3): 10–12.)

De vier Friese Waddeneilanden zijn tussen 1990 en 1993 op initiatief van de DC's Jacob Koopman en Karst Meijer en in samenwerking met de Fryske Feriening foar Fjildbiology geïnventariseerd. Onder het motto "Het karwei moet af" is onder leiding van Willem Stouthamer afgelopen voorjaar een inventarisatie-weekend georganiseerd om een start te maken met een hernieuwde inventarisatie van Texel. Voor 1995 staat een vervolg hiervan op het programma (zie programma meerdaagse excursies).

Texel telt iets meer dan 150 km-hokken. De duinen worden beheerd door Staatsbosbeheer en aan de kant van de Wadden heeft Natuurmonumenten bezittingen. Globaal bestaat het eiland in het noorden uit polders en in het zuiden uit een oud keileembultengebied.

In juni van dit jaar zijn door 33 deelnemers 49 km-hokken geïnventariseerd. Er zijn een aantal interessante vondsten gedaan waarvan een grote vindplaats van Vlozegge (*Carex pulicaris*) en bloeiend Teer guichelheil (*Anagallis tenella*) de meest vermeldenswaardige zijn. De hokken waren gelegen in het noordelijk duingebied van Texel: de Muy, de Slufter en de Eierlandsche Duinen. Hieronder volgt een beschrijving van twee gebieden, De Slufterbollen (gelegen tussen de Muy en de Slufter) en de Eierlandsche Duinen.

De Slufterbollen

Het terrein is geaccidenteerd en geeft een afwisseling te zien van open duinen, duinvalleien en struwelen. Het terrein is niet over de gehele oppervlakte onderzocht omdat er enkele belangrijke vogelbroedplaatsen in gelegen zijn die in juni niet bezocht mogen worden.

Een van de meest opvallende soorten is Duinroosje (*Rosa pimpinellifolia*) dat hier op zonnige zuidhellingen plaatselijk talrijk aanwezig is. Verder zijn in het droge duin onder andere aan te treffen Driedistel (*Carlina vulgaris*), Bosaardbei (*Fragaria vesca*), Stijve ogentroost (*Euphrasia stricta*), Zandpaardebloem (*Taraxacum laevigatum*), Smal fakkelgras (*Koeleria macrantha*), en Buntgras (*Corynephorus canescens*). De Bosaardbei, die van kalkhoudende grond houdt, is in het Waddengebied vrijwel beperkt tot de betrekkelijk kalkrijke duinen van Texel en Schiermonnikoog.

In de vochtige tot matig droge duinvalleien troffen we plaatselijk aan: Heelblaadjes (*Pulicaria dysenterica*), Knopbies (*Schoenus nigricans*), Duinrus (*Juncus alpinoarticulatus* subsp. *atricapillus*), Zilte zegge (*Carex distans*) en Zeegroene zegge (*Carex flacca*). Interessant was ook de aanwezigheid van Schorrezoutgras (*Triglochin maritima*) op een natte plek in een vallei.

Aan de oostzijde van het Slufterbollengebied vonden we een veldje met orchideeën, voornamelijk Gevlekte orchis (*Dactylorhiza maculata*) en een enkel gedrongen exemplaar van de Vleeskleurige orchis (*Dactylorhiza incarnata*). Plaatselijk vonden we ook Bevertjes (*Briza media*), een soort die in het Waddengebied alleen op Texel voorkomt. In de sloten vielen vooral op Lidsteng (*Hippurus vulgaris*) en Rode waterereprijs (*Veronica catenata*).

De Eierlandsche Duinen

In de noordelijke punt van de Eierlandsche Duinen liggen zowel droge duinen als relatief vochtige graslanden. In de duinen vonden we voor een belangrijk deel dezelfde soorten als in de Slufterbollen. Soorten als Deens lepelblad (*Cochlearia danica*), Brem (*Cytisus scoparius*) en Echt bitterkruid (*Picris hieracioides*) werden wel in de Eierlandsche Duinen en niet in de Slufterbollen gevonden. In de struweelrijke duinen was Kardinaalsmuts (*Evonymus europaeus*), waarvan gedacht wordt dat ze van nature op de Waddeneilanden ontbreekt, een opvallende verschijning.

Een uitgestrekte grazige vallei bood naast de bekende soorten van vochtige tot natte, grazige plaatsen ook ruimte aan Zwarte zegge (*Carex nigra*), Drienerfzige zegge (*C. trinervis*) en de hybride tussen beide soorten. Deze hybride is te herkennen aan de onvruchtbare vrouwelijke aartjes die gemakkelijk samendrukbaar zijn.

Dat Texel buiten de duinzone ook de moeite van het inventariseren waard is blijkt uit de vondsten in de polder Eierland: Italiaanse aronskelk (*Arum italicum*), Goudhaver (*Trisetum flavescens*) en Amsinckia (*Amsinckia menziesii*).

Paars kabinet beëindigt floristisch onderzoek*

R. Biersma (NRC Handelsblad)

Door de botte bijl die het paarse kabinet heeft gezet in het wetenschappelijk onderzoek, komen niet alleen de grote onderzoekscentra in het gedrang, maar sommige kleintjes gaan volledig kopje onder. Een daarvan is de stichting Floristisch Onderzoek Nederland (Floron) in Leiden, dat – als er geen reddingsoperatie wordt uitgevoerd – de vier medewerkers per 1 november ontslag moet aanzeggen. Een daarvan is drs. E.J. Weeda, de schrijver van de Ecologische Flora van Nederland, het vijfdelige standaardwerk dat onlangs werd afgerond. Eddy Weeda, de grootste kenner van de Nederlandse planten, staat dan per 1 januari zonder baan op straat.

Floron voert het beheer over *Florbase*, een zeer grote databank waarin de vindplaatsen van alle Nederlandse plantesoorten in een grid van 1 bij 1 kilometer staan opgeslagen. De gegevens worden verzameld door een netwerk van vrijwilligers, door Provinciale diensten, door Natuurmonumenten en door Staatsbosbeheer. Het is het Rijk nooit gelukt om zoveel gegevens bijeen te krijgen. Het Biogeografisch Informatiecentrum in Wageningen, dat was opgezet om soortgelijk werk te doen, is nooit van de grond gekomen; het werd afgelopen september opgeheven.

De databank van Floron is uniek in de wereld. Nergens anders bestaat zo'n fijnmazig netwerk dat de verspreiding beschrijft van de plantesoorten. Gebruikelijk is een netwerk van 5 maal 5 kilometer. Het netwerk van Floron is vijfentwintig maal nauwkeuriger.

De waarde van deze nauwkeurigheid komt vooral tot zijn recht bij de vele herindelings-, ruilverkavelings-, bestemmingsplannen en de vele andere beleidsplannen die Nederland nodig acht om bij de tijd te blijven. Met Florbase zijn vrij eenvoudig de actuele verspreidingskaarten van de Nederlandse plantesoorten op te roepen, zodat deze in de plannen ingevoerd kunnen worden. Planten vor-

*) Dit artikel heeft op 20 oktober 1994 in NRC Handelsblad gestaan en is letterlijk overgenomen.